

Pytanie prejudycjalne

Który moment jest miarodajny dla pojęcia „czas przylotu” użytego w art. 2, 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾:

- a) moment osadzenia samolotu na drodze kołowania („Touch-down”);
- b) moment, w którym samolot osiągnął swoją pozycję postojową i zaciągnięto hamulce postojowe wzgl. umocowano klocki hamujące („czas In-Block”);
- c) moment otwarcia drzwi samolotu;
- d) moment określony przez strony w ramach prywatnej autonomii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 maja 2013 r. w sprawie T-454/10 Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop)

(Sprawa C-455/13 P)

(2013/C 325/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i M.C. Santacroce)

Druga strona postępowania: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- uznanie skargi przemysłowych przetwórców owoców i warzyw za niedopuszczalną, a w konsekwencji uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez wnoszących odwołanie;

— tytułem ewentualnym, w razie gdyby Trybunał stwierdził, że skargi o stwierdzenie nieważności były dopuszczalne (quod non), uchylenie zaskarżonego wyroku z powodu poważnych i oczywistych naruszeń prawa, jak również ze względu na niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie prawne, jak zostało wykazane w odwołaniu, i odesłanie sprawy do Sądu w celu jej merytorycznego rozpatrzenia;

— tytułem ewentualnym, w razie gdyby Trybunał potwierdził (quod non) ocenę Sadu dotyczącą istoty sprawy, uchylenie części wyroku dotyczącej skutków stwierdzenia nieważności art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011 ⁽¹⁾, ponieważ opiera się ono na wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniu, które ponadto jest niezgodne z zasadą pewności prawa i zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze względu na czas trwania i działanie programów operacyjnych;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania w obu instancjach lub odroczenie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w pierwszej instancji w wypadku odesłania sprawy do Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd w zaskarżonym wyroku:

— błędnie ocenił dopuszczalność skargi w sprawie T-454/10, odnosząc się załącznika VIII do rozporządzenia nr 1580/2007 ⁽²⁾, w szczególności stwierdzając, że załącznik VIII stanowi całość z art. 52 ust. 2a akapit drugi rzeczzonego rozporządzenia, nie biorąc pod uwagę, że przepis ów nie wprowadził żadnej zmiany do treści załącznika VIII, który zawsze dopuszczał działania finansowe i inwestycyjne Unii w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności przetwórczej;

— błędnie ocenił zdolność skarżących w pierwszej instancji do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 ust. 4 i 6 TFUE;

— niesłusznie stwierdził, że zaskarżone przepisy zostały wydane z naruszeniem rozporządzeniem w sprawie jednolitej WOR, błędnie zakładając, że owo rozporządzenie wyłączało z zakresu stosowania finansowania europejskiego wszelką działalność prowadzoną przez organizacje producentów inną niż wytwarzanie świeżych produktów (niezależnie od tego, czy są one przeznaczone do spożycia, czy do przetworzenia);

— błędnie zastosował zasadę niedyskryminacji, pomyliwszy ją z zasadą niezakłóconej konkurencji pomiędzy równymi podmiotami rynkowymi i zapomniał, że sektor rolny podlega własnym regułom w ramach wspólnej polityki rolnej;

— co się tyczy skutków stwierdzenia nieważności, błędnie zastosował art. 264 ust. 2 TFUE, dokonując rozróżnienia pomiędzy z jednej strony art. 52 ust. 2a akapit drugi dawnego rozporządzenia nr 1580/2007 i art. 50 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2011, a z drugiej strony art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011, jak również wydając wyrok, którego wykonanie jest niemożliwe na mocy art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 350, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 sierpnia 2013 r. przez T & L Sugars i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda

(Sprawa C-456/13 P)

(2013/C 325/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, D. Slater, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

— stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”) w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności podniesiony przez nie w związku z tą skargą;

— odesłanie sprawy do Sądu do ponownego zbadania co do istoty;

— obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami poniesionymi w postępowaniu przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

1) Sąd naruszył prawo, uznając, że sporne rozporządzenia obejmowały środki wykonawcze w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE;

2) Sąd naruszył prawo, uznając, że rozporządzenie nr 393/2011 ⁽¹⁾ nie dotyczyło bezpośrednio wnoszących odwołanie;

3) Sąd naruszył prawo, odrzucając zarzut bezprawności w konsekwencji popełnienia naruszeń prawa wskazanych powyżej w pkt 1 i 2.

W rezultacie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o i) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności; oraz ii) odesłanie sprawy do Sądu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 393/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski od dnia 1 do dnia 7 kwietnia 2011 r. w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych, oraz zawieszające składanie wniosków o takie pozwolenia (Dz.U. L 104, s.39)

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-205/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-494/13 P)

(2013/C 325/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH